

Heber Curtis i el Gran Debat

(1872-1942, Estats Units)

Heber Curtis va néixer el 1872 a Michigan, Estats Units. Després d'estudiar a l'Institut de Detroit, es va formar a la Universitat de Michigan on es va llicenciar i va obtenir un màster en llengües clàssiques. Així va començar la seva carrera professional com a professor de llatí i grec. Va ser al entrar a treballar al Napa College quan va descobrir l'astronomia gràcies al seu telescopi refractor.

Anys després va passar a ser professor de matemàtiques i astronomia mentre dedicava els estius a l'estudi del cel a l'Observatori de Lick. Al 1899 finalment va decidir tornar a la Universitat de Michigan per estudiar mecànica celeste

Es va casar amb Mary D.Raper al 1895, amb la qual va tenir una filla i tres fills. Curtis i la seva família es van traslladar a Virginia per tal que ell pogués estudiar astronomia a la seva universitat gràcies a la beca Vanderbilt. Aquesta universitat li va atorgar el títol de doctor al 1902 gràcies al qual va ser contractat a l'Observatori de Lick, on treballaria durant 18 anys. Allà va descobrir un asteroide.

Curtis va treballar en diversos camps que incloïen l'estudi de cometes i estrelles binàries. Dues de les seves grans passions eren les nebuloses i els eclipsis solars, ja que va viatjar tant com va poder per observar-ne onze.

El seu gran interès per les nebuloses el va encoratjar a defensar la idea dels *universos illa*, argumentant que a l'Univers hi havia moltes galàxies mentre que científics com Harlow Shapley defensaven que la Via Làctia era la única. Així, el 1920, Curtis i Shapley van protagonitzar un debat públic on van discutir sobre aquestes temes, conegut com el Gran Debat.

Les observacions que va realitzar Edwin Hubble d'estrelles cefeides el van portar a confirmar l'existència d'objectes extragalàctics, donant així per finalitzar el Gran Debat cinc anys després. Es va acceptar la idea dels universos illa de Curtis així com la gran mida de l'Univers predita per Shapley.

Al 1920 es va traslladar a la Universitat de Pittsburgh, on va ser nomenat director de l'Observatori Allegheny. Deu anys després, però, retornaria a Michigan per ser director del seu observatori.

Durant els últims anys de la seva vida Curtis va patir una greu malaltia de tiroides fins que va morir el 1942.

